

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 17 de març del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 20 de març del 2012, la representació processal de les Sres. L. i M.M.C.P. formulava demanda *“exercint els interdictes d’obra nova i de recuperar la possessió”* contra la Sra. C.A.F., i posava de manifest substancialment que en data 24 de maig de 1969 la Sra. E.F.B. havia venut a la Sra. T.C.R., una parcel·la de terreny rectangular, amb determinades confrontacions i superfície. Que prèvia al·legació dels fets i fonaments de dret que considerava escaients, la part actora sol·licitava es dictés Sentència en el sentit que literalment s’exposa seguidament: *“en la que es condemni a la Sra. C.A.F. a retirar l’obra nova que ha realitzat a l’inici del carrer de la seva propietat, adjacent al carrer X. de Santa Coloma, Parròquia d’Andorra la Vella, i que impedeix el dret o servitud de pas a favor de la finca de les*

meves representades, condemnant a la demandada al pagament de les costes processals, inclosos honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part."

II.- En data 29 de maig de 2012, la representació processal de la Sra. C.A.F., formulà contesta a la demanda, en la qual prèvia al·legació dels fets i fonaments de dret que considerà escaients sol·licitava es dictés Sentència en el sentit que literalment s'exposa seguidament: *"desestimant en la seva integritat la pretensió formulada en el marc de les presents actuacions, imposant a l'agent la totalitat de les costes generades per la seva tramitació, quedant-hi incloses les despeses derivades de la intervenció de procurador i l'advocat d'aquesta part."*

III.- Les parts van presentar oportunament els seus escrits, reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 6 de febrer del 2015 i va decidir : *"que estimant substancialment la demanda interdictal formulada per la representació processal de les Sres. L. i M.M.C.P. contra la Sra. C.A.F., condemnar a la demandada a lliurar, de forma definitiva, a la part agent la clau del cademat aposat a la cadena, de manera que aquestes puguin recobrar definitivament la possessió del dret de pas rodant, sense fer especial imposició de les costes judicials ocasionades."*

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de les Sres. L. i M.M.C.P. i de la Sra. C.A.F., en virtut dels arguments que exposen en les seves conclusions, demanen la seva revocació de la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle del dia 6 de febrer del 2015, imposant a l'adversa les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- En el present litigi la part agent, les Sres. L. i M.M.C.P., exercitant una acció de interdictal de protecció de la seva possessió contra la Sra. C.A.F.

La sentència d'instància estima substancialment la demanda i ordena lliurar a les agents una clau del cademat que tanca l'accés del seu pas rodant a l'edifici de la seva propietat. No fa imposició de les costes causades.

Contra tal decisió s'alcen les dues parts en sentits oposats. Veurem els dos recursos per separat després de fer unes consideracions prèvies sobre el desenvolupament d'aquest peculiar procés.

SEGON.- Antecedents d'interès

La part agent a la vista que la part defenent estava col·locant uns piquets o postes metàl·lics per penjar entre ells una cadena que barrés el pas de vehicles rodats en un carrer privat de la urbanització (al final de la via pública carrer X. de Santa Coloma de la Parròquia d'Andorra la Vella). Atès que per aquest pas s'accedeix a l'entrada del garatge de l'edifici situat al final de la via privada, les senyores L. i M.M.C.P. van instar en el dia 8 de febrer de 2012 un escrit d'interdicte de recobrar la possessió (*"Ut vi aut clam"*) però alhora demanaven la suspensió de l'obra (la col·locació dels postes de la cadena), cosa que no varen poder impedir perquè l'endemà quan la comitiva judicial es va desplaçar al lloc, els postes o puntals de ferro ja estaven col·locats. Un cop allà la senyora C.A.F. defenent va accedir a donar a còpia de la clau a les Sres. L. i M.M.C.P. de manera provisional i mentre duri el procediment d'interdicte de recobrar la possessió interposat en contra seva.

Posteriorment, aquestes van interposar en data 15.3.12 la demanda de procediment abreujat exercint els interdictes d'obra nova i de recobrar la possessió.

TERCER.- Cal recordar que els instruments propis de protecció de la possessió –com a situació fàctica- són els de retenir i recobrar-la, perquè el d'obra nova té més un caràcter preventiu i d'assegurament de la possessió, de la propietat o de qualsevol dret real (TSJC 21.2.12 s 1747 i TSJC 9.6.15 rotlle 381/2014 i la que en ella es citen) que no pròpiament de recobrar la possessió.

En aquesta classe de disputes sobre la possessió en la que intervé una obra nova però de molts reduïdes dimensions i de ràpida execució resulta convenient utilitzar el procediment de retenció o recobriment de la possessió en lloc del de la suspensió d'obra nova que està pensat per altres intervencions sobre la possessió aliena. En aquells casos, la qüestió principal és la de recobrar la possessió o de retenir-la i la qüestió accessòria és l'obra nova, la qual sol està pràcticament finalitzada i pendent només dels treballs de rematada final. Per tant, tampoc en aquest cas el procediment de suspensió d'obra nova era el més adient.

Però hem de concloure que el procediment inicial era bàsicament el de recobrar la possessió i així es fa constar en l'escrit inicial de manera palesa i expressa i també així ho va entendre la part defenent quan en l'acte de constitució de la comissió judicial ja va reconèixer que se li havia interposat en contra seva un interdicte de recobrar la possessió. En conseqüència, encara que també es demanés amb caràcter accessori la mesura pròpia de l'interdicte d'obra nova per intentar impedir de manera preventiva la col·locació dels puntals de ferro que havien de sostenir la cadena, ja posteriorment va presentar la demanda insistint també en l'interdicte de recobrar la possessió. Cap indefensió s'ha causat per tal fet a la part defenent ni li ha impedit el seu dret a la jurisdicció, en els termes de l'article 10 de la Constitució.

QUART.- RECURS INTERPOSAT PER LA SRA. C.A.F.

La part apel·lant no és conforme amb la solució donada per la sentència d'instància que no ha fet retirar els pilars o puntals i la cadena de l'entrada de la via, perquè considera que la seva demanda ha de ser íntegrament desestimada. Considera que l'interdicte d'obra nova no pot prosperar perquè l'obra ja estava acabada quan hi va anar la comissió judicial i que l'interdicte de recobrar la possessió tampoc pot prosperar perquè, de fet, les agents no tenien la possessió de la via de pas fins al seu garatge perquè sempre estava ocupada per vehicles aliens.

És cert que l'interdicte d'obra nova no pot prosperar perquè l'obra ja estava finalitzada, però, en canvi, l'interdicte de recobrar la possessió està plenament justificat perquè ha quedat demostrat que la via tallada amb la cadena impedeix accedir amb el vehicle a l'edifici de les Sres. L. i M.M.C.P. el qual disposa en la planta baixa de l'accés al pàrquing soterrani, fet que queda acreditat de la pròpia acta judicial de 9.2.12 on l'actitud de la pròpia defenent ho corrobora en deixar còpia de la clau del cademat (foli 36). Òbviament, si hi ha entrada de pàrquing o garatge és perquè hi puguin accedir vehicles i si hi ha una cadena que impedeix entrar en la via que du al garatge, la possessió del mateix es veu frustrada. Altra cosa és que hi ha altres vehicles que dificultin o impedeixen l'accés fins la porta del garatge (com han declarat els testimonis de la part defenent), cosa que haurà d'afectar a les Sres. L. i M.M.C.P. però que no autoritza a la Sra. C.A.F. a prendre la decisió d'impedir l'accés fins i tot a les Sres. esmentades.

I no passa desapercebut que la part apel·lant també discrepi de la solució adoptada per l'Hble. Batlle de solucionar la qüestió de manera salomònica en atorgar el dret a una clau de pas a les Sres. agents, cosa que demostra que la voluntat de la Sra. C.A.F. no és la d'impedir l'aparcament de vehicles aliens, sinó també barrar el pas als vehicles de les Sres. L. i M.M.C.P. o dels que tenen dret d'accés al seu pàrquing.

El seu recurs ha de ser desestimat.

CINQUÈ.- RECURS DE LES SRES. L. i M.M.C.P.

Aquestes Sres. discrepen de la decisió de la instància en dos extrems. El primer que no hi hagi imposició de les costes de la instància i la segona, amb la solució adoptada per l'Hble. Batlle perquè no solucionarà el problema.

Quant aquest darrer greuge hem de dir que està justificat perquè la pròpia Sra. C.A.F. discrepa de la decisió judicial de que les Sres. agents disposin de la clau que permeti baixar la cadena i entrar al final de la via per accedir al seu garatge, cosa que vol dir que la bona intenció judicial es veurà alterada en el futur per manca d'acceptació d'una solució tan raonable. Però és que a més ni era una solució demanada per les parts (extra petita) ni és una solució que pugui ser imposada per decisió judicial, si no és acceptada voluntàriament per les dues parts. Va ser una solució provisional però que no pot restar definitiva sense aquell consens.

L'única solució que procedeix a la vista de la situació creada és la retirada definitiva de la cadena i de qualsevol impediment de pas als vehicles de les Sres. L. i M.M.C.P. o que tinguin dret a aparcar al soterrani del seu edifici.

Tot això sense perjudici que en tractar-se aquest d'un procediment sumari, no tingui efecte de cosa jutjada sobre el fons (la servitud o no de pas de vehicles) que haurà de ser ventilada en un procediment declaratiu.

Aquest greuge ha de ser estimat.

SISÈ.- Quant a les costes, hem de dir que efectivament, com acabem de decidir, la pretensió principal i essencial, substancial, de la part agent s'ha vist plenament acollida i la part defenent ha de retirar la cadena i qualsevol obstacle al pas de vehicles indicats per la via privada, cosa que permet

aplicar la Constitució de Zenó i imposar les costes de la instància a la part defenent, la qual s'ha oposat de manera injustificada a una pretensió de protecció de la possessió que ha obligat a acudir a l'auxili judicial a les germanes L. i M.M.C.P. Per tant aquest motiu o greuge també ha de ser estimat.

SETÈ.- L'èxit del recurs de les germanes L i M.M.C.P. s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la no imposició de les costes d'aquesta alçada (arg. Novel·la 82, cap. X).

En desestimar-se el recurs de la Sra. C.A.F. procedeix imposar-li les costes del seu recurs, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de les Sres. L. i M.M.C.P. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 6 de febrer de 2015, que revoquem i ordenem que la Sra. C.A.F. retiri la cadena i qualsevol altre obstacle al pas de vehicles de la part agent a l'inici del carrer de la seva propietat adjacent al carrer X. de Santa Coloma de la Parròquia d'Andorra la Vella, i imposar les costes de la instància a la part defenent. No fem imposició de costes d'aquesta alçada derivades d'aquest recurs.

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la Sra. C.A.F. i imposar-li el pagament de les costes del seu recurs.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-